

GEORG STIERNHIELMS

Gålle-Pris.

Höble Hålsa/ du all Godhetz högsta goda;
Vår Sällhetz Thron; och all vår Wälsfärdz
enda Borg.

Wal är then Man/ som tu boor hoos/ och kan thet froda;
Han lefwer glad i daglig frögd/ förvtan Sorg.
Om en är rik af Sölf och Gull/ och dyre Skattar/
Och råder Slätt/ och Borgar/ bygger stora Huus;
Och Hålsan får een wanck/ een krampa honom fattar;
Hwar blifwer id hans Lyckos Lopp; i Stoft och Grus.
Ja om tu wor' en Kung/ af Manestet/ och Wälde/
En Hiele' i Krig/ och Friid/ regerand' Solt och Land/
Tijn Manestet/ tijn Macht/ tijn Pracht mond' intet gälle
I samma ögnblick/ hålsan wijket från tijn Hand.
Ästu och karst/ och vng/ af leder stön och fager;
Behaglig allom/ tåck/ och älskad af hwar man;
Tijn hy/ tijn gunst för salnar; tu blif leed och mager/
Så snart en pust; en bister wind tig stöter an.
Ästu behändig/ stark och käck/ lerd och förständig/
Och thet för' snäll/ och dogse til all ting/ och wärk;
Slår hålsan seel; en matk ästu; en Siäl åländig;
Tijn snille til förtret tigländer/ och fördarf.
Man täncke! ja/ thet finner hwar wid sig/ hwad nöffe
Man hafwa kan af all sin Dygd/ sin Kraft/ sitt Städt/

När

När all vår hughad / tröst / och mod / vår lust / och löye
Sörwanstas i en ångslig pust / i Sorg och grådt :
När heta / torst / och frost / med skälwa börta bryta ;
När Swindel / Swijm / och Vich / med krampa / kram /
och sting

Begynne nalkas Hålsborg / all hielp wil tryta ;
Hwar tager in sin Post / belägr' of rundt omkring
Och löpa sidst til Storm ; fall' an på alle sidder :
Här stanckas / anckas / skrjhas ach / och aj ! ö wee !
O wärck / ach wee ! min Hand ! min Foot ! mitt Hierta
swjder !

Hwar blifwer då wårt präng / vår macht och Majestet ?
Vår Ståle-tröst / then röd' och blancke Riste. Gudens ?
Then Judske Mammon ? op / och hielp ! ty nu är tijd.
Men sij / och märck ! här är all hielp och tröst förbuden.
Hoos Gud allena står vår hielp : Gud war of blid.

Hexamet.

Hålsan är Alt. Alt / Alt är alzinte / thär intet är Hålsan ;
Kongliga Wäld / Macht / Pracht / Guld / Bett / är alzinte
mot Hålsan /

Rikedom / Ungdoms Lust / Konst / Gunst / äre wanstlige
Gåfwor /

Kommande / gångande / som en Wind ; tacknemblige / liufwe
Dock en längre än Hålsan är hoos : wjker hon / fare wäl
Frögd.

Hålsan allen är i hwilko beroor vår wärldzlige Sällheet /
Hålsa til Liff och Stål / gifwe Gud / vår ewige Hålsa.

En alfwarsam Gåta/ ståle til al-
le Wackre Damer.

Wär som mig kommer an en Lust/ at iag wil Leeka/
Så går iag til min Wän/ mijn frögd och tidsfördriff;
Iag fattarn om sin hals/ och tryckern til mitt Liff.
Iag gripern på sin Snarr: Hoo wil mig thet förneka;
Iag dragern vp och ned; iag tagern på sin Quicka;
Iag gnidern af och til/ til thes han rictig står;
Seen ställer iag min Wän/ emellan Been/ och Läder/
Och börjar så en Leek/ som bäst sig mände sticka.
Iag fingrarn/ fidlarn/ til min hertans Lust och Frögd;
Iag gårn vp och ned/ til thes iag är förnögd.
Och ther så händer/ Snarren löper af/ och slaaknar/
Så sätter iagen in/ och wridern vp igen;
Fast skeer thet med förtreet/ til thes han stiswer raaknar;
Vår Leeken åter an; Så gläder iag min Wän.

Min Wän är en Sioldi gamba.



Swer den
Svenske Poësie-Sadrens

Hr. Georg Stiernhielms

Exemplaire Drott = qwådi och elliest
andra berömmelige Poetiska Dichter.

In HIPPOLYT;

Conferat tecum decus omne priscum
Fama miratrix senioris ævi!
Pulcrior tanto tua forma lucet,
Clarior quanto micat orbe pleno,
Cum suos ignes coeunte cornu
Iunxit, & curru properante pernox
Exerit vultus rubicunda Phoebe;
Nec tenens Stella faciem minoris.

Dii

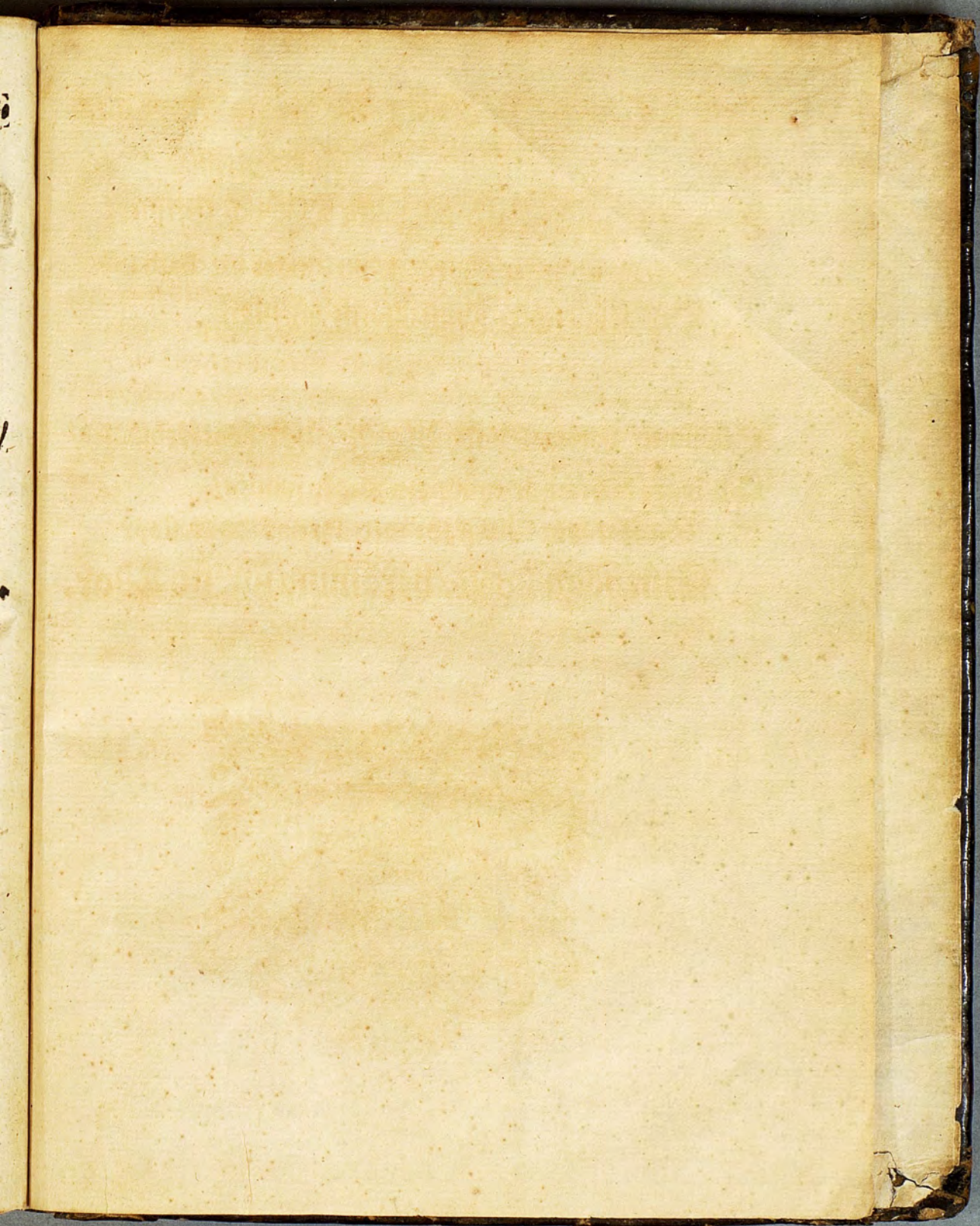
Du Swenska Spitz, du! hvars Himmelberd:
rand Skriffter

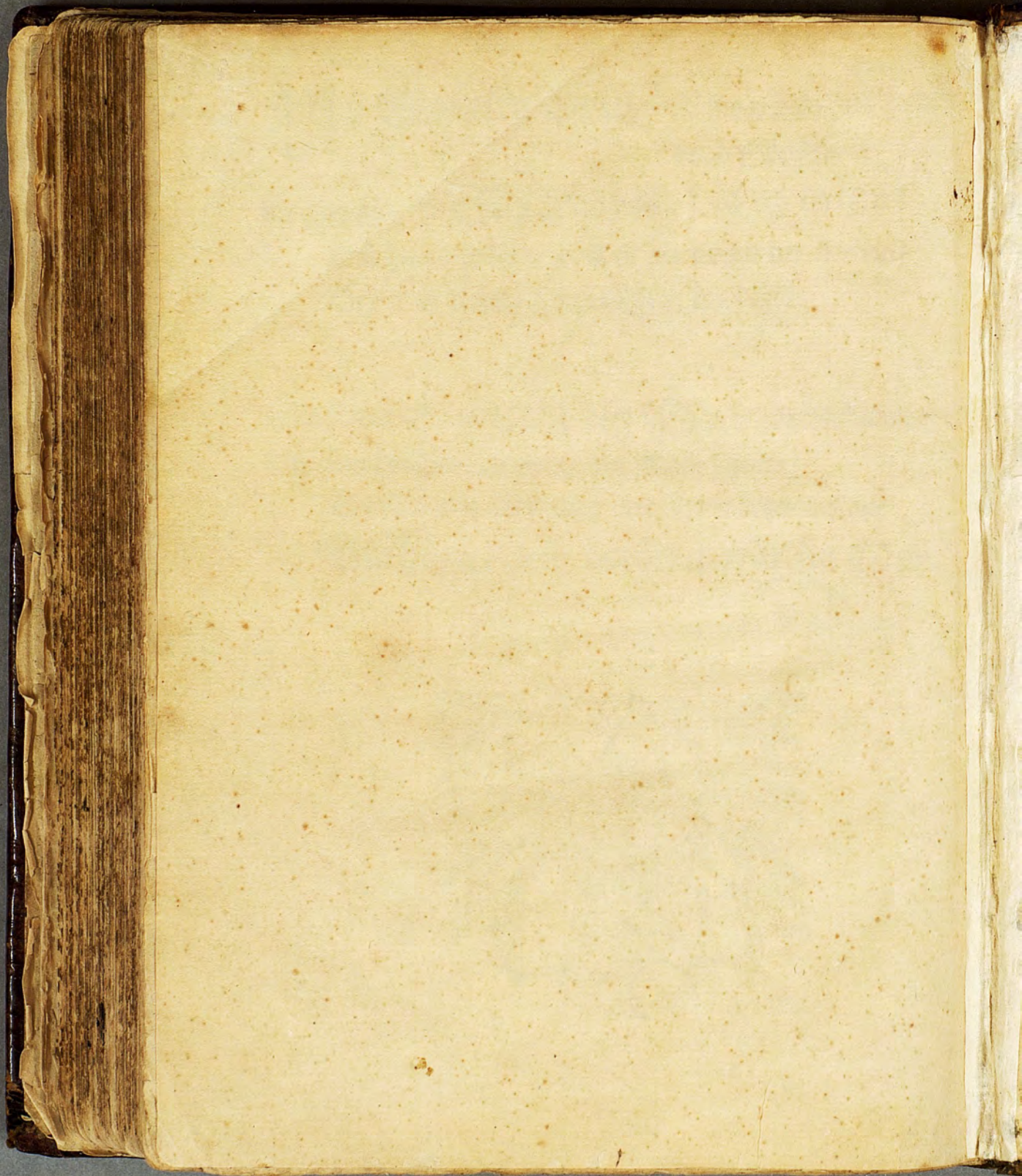
Betnaga hur' een Skald kan påcka Död och Griffter/
Och hwad wårt Språk är nu emoot det Barbarij
Desß ädla dichte, Konst tillförne låg och i;

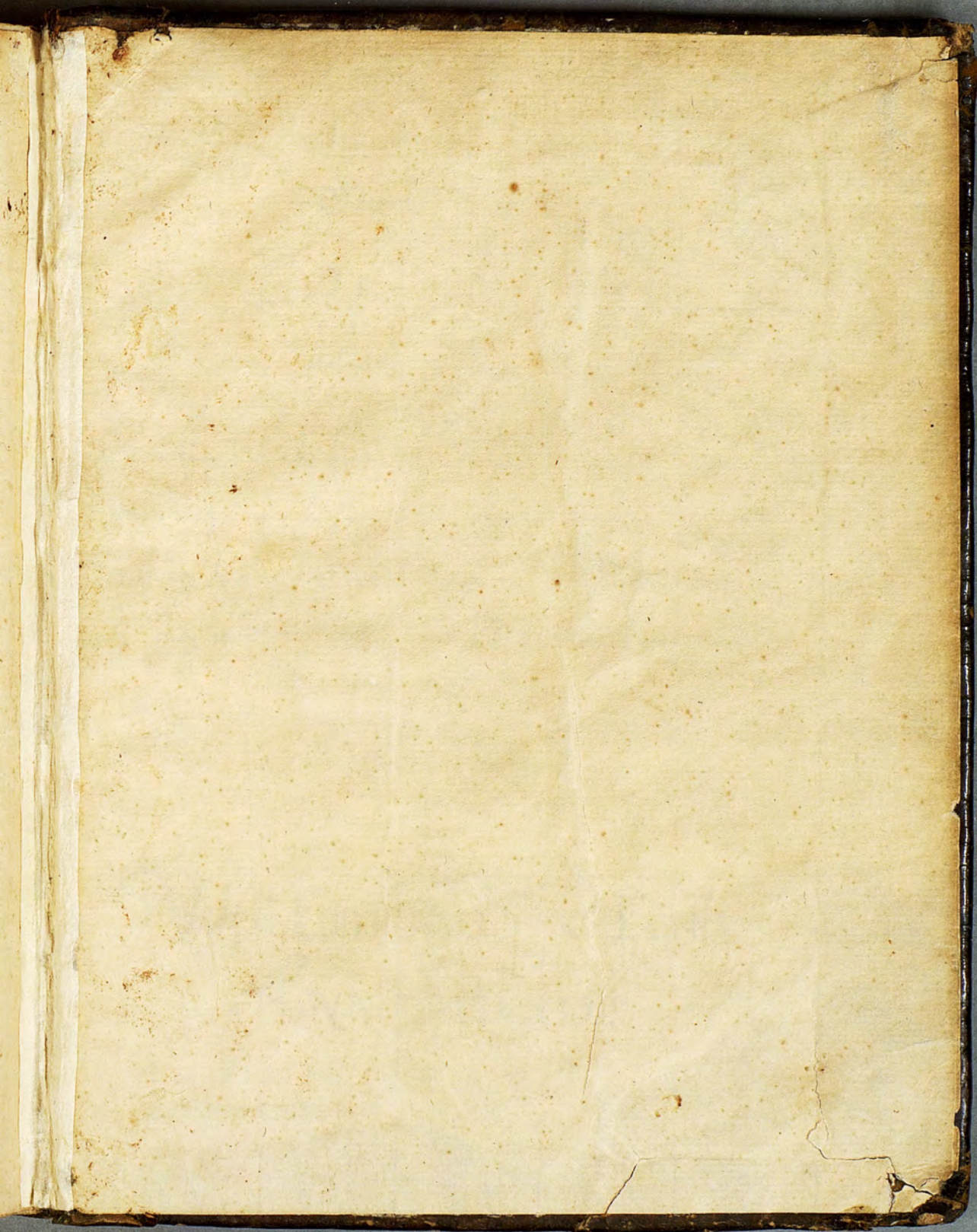
Eig finner Swea, Stadh dig Fader högt förbunnen/
Och som i dichten är en än din Make sunnen/
Så skal min Clio städz med ährewördnad stoor
Din höga Poesie berömma för sin Dor.

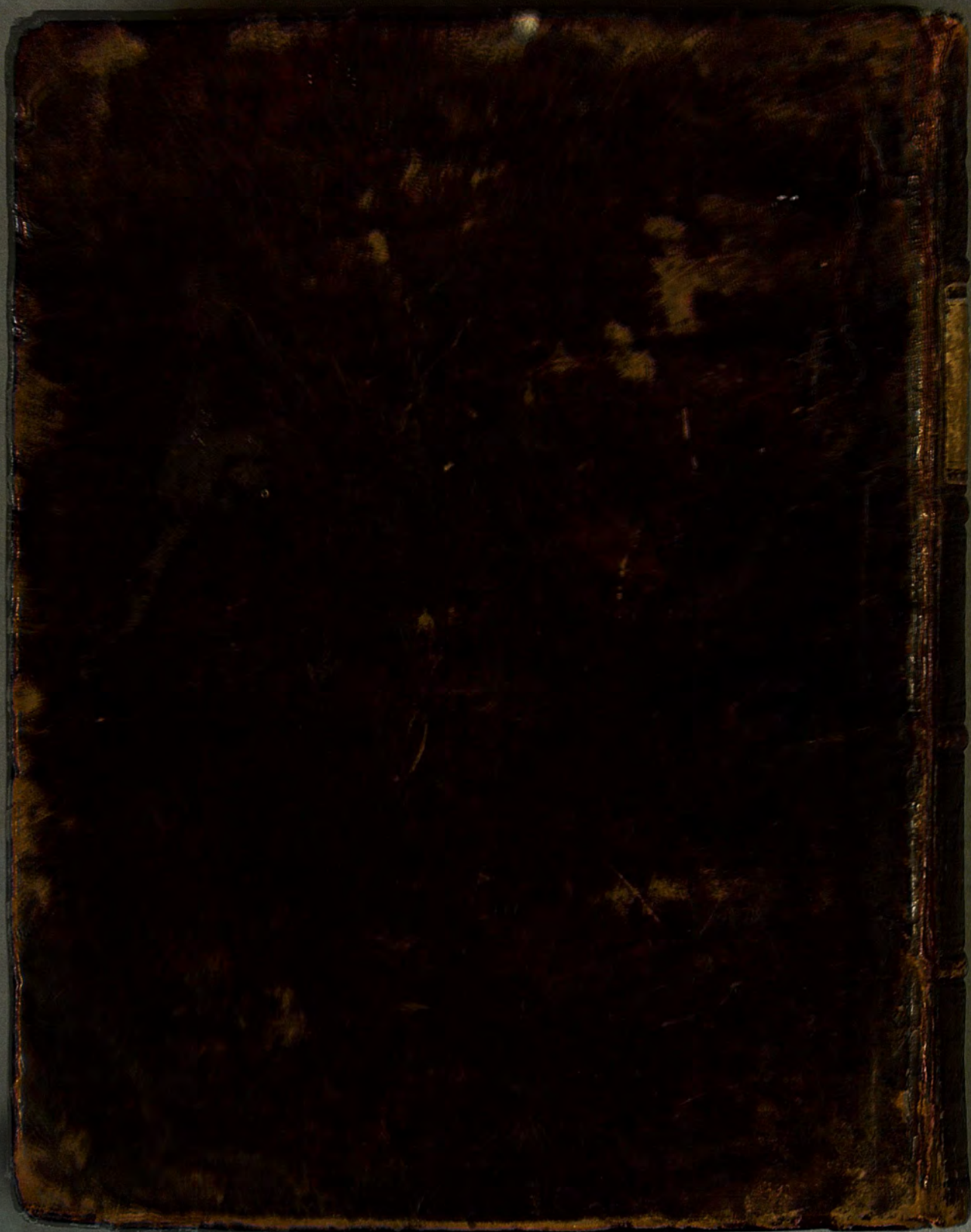
O. Wexionius,











www.books2ebooks.eu